Zákon ze dne 23. května 1919, čís. 277, o stavebních úlevách, kterým se dopňují, pokud se týče mění ustanovení některých paragrafů nynějšího stavebního řádu pro zemské hlavní město Brno, pro král. hlavní město Olomouc, pro král. město Jihlavu a Znojmo a pro jejich místa předměstská, daného zákonem ze dne 16. června 1894, č. 63 z. z. a změněného a doplněného zákonem ze dne 16. června 1914, čís. 39 z. z.

(Vyhlášen v částce LIX. sb. z. a n. dne 5. června 1919.)

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

Článek I.

Po čas trvání nynější bytové nouze povolují se pro stavby obytných domů prováděné obcemi, neb obecně prospěšnými stavebními sdruženími podle zákona ze dne 22. prosince 1910, z. ř. č. 242, tyto v II. článku tohoto zákona uvedené doplňky a změny jednotlivých paragrafů shora jmenovaného stavebního řádu.

Tytéž změny a doplňky povolují se také pro stavby obytných domů, prováděné jinými fysickými nebo právními osobami, ale jen tenkráte, vyhradí-li právoplatným reversem, předloženým stavebnímu úřadu zároveň se žádostí za stavební povolení, ministerstvu sociální péče právo, stanoviti nájemné v dotčených domech.

Obytné domy, označené v obou předcházejících odstavcích, pokládají se podle tohoto zákona za obecně prospěšné.

Článek II.

Tyto paragrafy stavebního řádu, daného zákonem ze dne 16. června 1894, č. 63 z. z., a změněného a doplněného i zákonem ze dne 16. června 1914, č. 39 z. z., doplňují nebo se mění takto:

§ 2.

Jde-li o část obce s rodinnými domy přízemními s podkrovím a se zahrádkami před průčelím domů, lze povoliti menší šířky ulic, nežli stanoveny jsou v tomto paragrafu, pod 10 m však jen tehdy, zřídí-li se před průčelím domů zahrádky nejméně 5 m hluboké a má-li dotčená ulice po obou stranách chodníky nejméně 1.50 m široké a jízdní dráhu nejméně 4 m širokou. **Menší šířku — ne však pod 10 m** — lze též povoliti v postranních ulicích, i když zde není zahrádek před průčelím domů, nelze-li v budoucnosti v místech těch očekávati větší frekvence.

Šířka pouhých přístupů dovnitř bloků s domy v zahradách může býti menší než 10 m, i když nejsou splněny napřed uvedené podmínky.

§ 52.

V obytných domech obecně prospěšných může stavební úřad dovoliti výjimečně mimo přízemek 5 pater, je-li světlá výška obytných místností 2.60 m a nejsou-li podzemní místnosti určeny k obývání; obydlené podkroví, jakož i polopatro jest pokládati za celé patro.

Při budovách, pro něž bylo povoleno pět pater, dělení přízemku se nedovoluje.

V obytných domech obecně prospěšných lze snížiti světlou výšku obytných a pracovních místností v patrech, jsou-li stropy rovné, až na 2.60 m, světlou výšku obytných místností v podkroví až na 2.50 m, a to nejméně pro polovinu podlahy.

§ 54.

Pro obytné domy obecně prospěšné omezení toto neplatí a jest se říditi podle ustanovení doplňku § 106.

§ 69.

Při obytných domech obecně prospěšných může stavební úřad co do výše nahodilého zatížení pro statický výpočet stropů dovoliti úlevy od obvyklých nyní ustanovení, uzná-li je z příčin bezpečnosti za možné; pro nahodilé zatížení nad stropem posledního patra možno dovoliti 150 kg na 1 m², i když nad tímto stropem jest navrženo obytné podkroví.

§ 70.

V obytných domech obecně prospěšných možno stropnic stropů nejvyššího patra použíti jako vazných trámů krovu; styky ostatních částí krovu se stropnicemi, tvořícími jeho vazné trámy, nutno však vhodným způsobem tak upraviti, aby při požáru bylo zabráněno rychlému přenesení ohně.

Pro volně stojící domy rodinné přízemní s podkrovím, jakož i pro skupiny těchto domů dovoluje se kryt šindelový, nebo doškový, je-li proti ohni impregnovaný. Krytiny barevnými cementovými taškami lze použíti jen nevzorkované.

§ 75.

V obytných domech obecně prospěšných jest dovoleno zřizovati byty v prostoře půdní i výše než nad druhým patrem, ovšem s omezením v doplňku § 52. stanoveným.

§ 80.

Pro malé byty v obytných domech obecně prospěšných lze dovo'iti tam, kde voda ke splachování jest zavedena, zřízení klosetu v koupelně místo samostatného záchodu a samostatné lázně, je-li koupelna z předsíně přístupna a odpovídá-li ustanovením § 80. o osvětlení a větrání záchodů.

§ 90.

Tě'esa úzkých komínů v obytných domech obecně prospěšných netřeba bezpodmínečně stavěti z formových cihel; lze k nim užít i jiné ohnivzdorné stavební hmoty, nebo hotových těles tvarových.

§ 99.

V částech obce s rodinnými domy přízemními s podkrovím a se zahrádkami před průčelím domu, mohou se zříditi chodníky jen škvárové, nebo pískované, s kamennými, nebo betonovými obrubami.

V ulicích postranních těchto částí obce je dovoleno zříditi chodník také jen po jedné straně; jeho šířka budiž pak nejméně 2 m.

§ 101.

Pro obytné domy, obecně prospěšné, jsou dovoleny úlevy podle oddílu V. i při uzavřené soustavě.

§ 102.

Není-li schváleného polohového plánu, nebo má-li nastat odchylka od něho při stanovení stavební soustavy, děj se ustanovení a potvrzení té které stavební soustavy (odstavec třetí) s největším urychlením, a pravidlem společně s povolením a potvrzením plánu na rozdělování pozemku na stavební skupiny nebo na místa stavební (§ 8).

Jde-li jen o jednotlivé budovy a nebyl-li polohový plán ještě schválen a potvrzen, a není-li staveniště součástkou pozemku, rozděleného již právoplatně na stavební skupiny, nebo na jednotlivá místa, staniž se ustanovení a potvrzení stavební soustavy zároveň s určením stavební čáry (§ 18).

§ 103.

V částech obce s obytnými domy přízemními s podkrovím budiž zřízení zahrádek před průčelím domu pravidlem; jejich hloubka může však býti také menší než 5 m, ne však menší 3½ m; jedině v ulicích postran-

ních, kde v budoucnosti nelze očekávati větší frekvence, možno výjimečně upustit od zahrádek před průčelím domu.

Ploty na straně uliční stačí v takovýchto částech obce provésti do výše 1 m, masivního soklu netřeba. Ploty pro skupiny domů musí býti řešeny souladně.

§ 104.

U obytných budov, volně stojících, ustanovuje se vzdálenost jádra zdiva středu postranního průčelí od sousední hranice dvěma třetinami výšky domu, měřené ve středu postranního průčelí od terrainu k náběhu střechy; je-li však v postranním průčelí k sousedu štít, měří se výška od terrainu ke srovnané výšce tohoto štítu. Tato vzdálenost od sousedních hranic nemusí býti však větší, než polovina v § 2 platného stavebního řádu ustanovené šířky krátkých ulic postranních a příčných. V takto stanoveném isolačním prostoru může stavební úřad povoliti malé výstupky, předložené zevnější schody, rampy a přízemní terasy.

Obdobná ustanovení platí o krajních domech při skupinovém zastavení.

Na stranách k sousedu budtež střechy těchto skupin opatřeny podle možnosti valbami buď úplnými nebo částečnými.

Prostora mezi budovou aneb skupinou budov a hranicí sousední může tedy býti třeba i menší 5 m, jde-li o bytné domy obecně prospěšné. Při skupinách těchto domů jest přípustno průčelí až do 50 m.

Řešení vzhledu těchto skupin budiž však po stránce architektonické jednotné a před započetím stavby jedné budovy této skupiny musí býti zajištěna stavba všech ostatních budov téže skupiny tak, aby celá skupina byla během dvou roků vystavěna.

§ 106

U obytných domů obecně prospěšných mohou se prováděti zevnější a střední zdi, pokud jde o domy přízemní s podkrovím, jakož i o nejvyšší dvě patra domů vyšších v síle 30 cm, jsou-li stavěny z pálených cihel a není li světlá výška pater větší 2.60 m a nepřesahuje-li hloubka traktu ve světlosti 5.50 m; zesílení těchto zdí v nižších patrech, jakož i všech cihelných zdí vůbec, jest provésti tak, jak toho statický výpočet vyžaduje.

Při probíhajících stropních konstrukcích, uložených na hlavních zdech, mohou býti cihelné střední zdi přízemních domů s podkrovím provedeny v síle jen 15 cm, s komínovými tělesy přiměřeně upravenými, nepřesahuje li světlá výška místnosti 2.6 m a světlá hloubka traktu 5.5 m.

Příčky, dělící místnosti téhož bytu, stačí provésti při volbě cihel 8 cm, při volbě jiných hmot a zvláštních konstrukcí 5 cm silné.

Cihelné klenby až do rozpětí 1.20 m lze prováděti v síle čtvrt cihly.

Veškerých úlev, týkajících se tloušťky zevnějších zdí, lze poskytnouti jen tehdy, budou-li tyto zdi opatřeny vhodnou omítkou proti promočení deštěm a bude-li postaráno o dostatečné vytápění obytných místností k těmto zdem přiléhajících cirkulačními kamny. Zdi a stropy lze prováděti také podle různých nových způsobů z jiných stavebních hmot nežli z cihel z lomového kamene a ze dřeva, pakli tyto zdi a stropy dostatečně isolují, jsou-li bytelné, po stránce zdravotní nezávadné, a bude-li jejich únosnost stavebníkem prokázána podle statických výpočtů a případných zkoušek.

Požární zdi domů přízemních s podkrovím stačí provésti jen k nespalné krytině; uzavírají-li tyto zdi podkrovní místnosti podřízené, neobydlené, možno je provésti na stranách sousedních domů v síle jen 8 cm, je-li postaráno o jejich vyztužení zesilujícími pilířky.

Volně stojící obytné domy přízemní s podkrovím mohou býti stavěny také ze dřeva na zděné podezdívce; jsou-li jejich stěny zřízeny jako trámové kostry, oboustranně prkny pobité, musí býti tyto stěny uvnitř budovy opatřeny hladkou rábosovou omítkou; stěny roubené omítati netřeba.

§ 107.

Na obytné domy obecně prospěšné se dvě poslední ustanovení tohoto paragrafu nevztahují; v obytných domech pouze pro jednu rodinu určených přízemních s podkrovím, v němž jsou nejvýše tři obytné místnosti, lze zřizovati schody zcela dřevěné v šířce nejméně 90 cm bez omítky spodem i tehdá, není-li v budově druhého ohnivzdorného schodiště; tyto dřevěné schody musí však vycházeti z předsíně, neb z některé obytné místnosti. Profil stupňů lze připustiti až do 20/25 cm.

§ 108.

Ustanovení tato platí jen potud, pokud není doplňky k §§ 52 a 106 jinak ustanoveno.

Jde-li o domy s jedním podkrovním bytem, možno ke zřízení jeho použíti dřevěných stěn, opatřených po obou přístupných stranách omítkou; stropy nemusí býti v něm omítnuty.

§ 127.

Pokud jde o obytné domy obecně prospěšné, snižují se všechny lhůty v §§ 12, 18. a 34. stanovené na polovic, lhůty čtyř neděl tedy na 14 dní, lhůty 14denní na 8 dní.

§ 129.

Lhůty pro podání stížností snižují se, pokud jde o domy obecně prospěšné, na 8 dní; stížnosti ty musí býti vyřízeny co nejrychleji, nejpozději v nepřekročitelné čtyřnedělní lhůtě.

Aby lhůty ty mohly býti dodrženy, jest předložiti podané stížnosti úřady nižší stolice úřadům vyšší stolice bezodkladně, nejdéle však 8 dní po jejich podání.

Dokončení a vyrozumění o všech rozhodnutích stavebních úřadů staniž se taktéž nejdéle do 8 dnů.

Článek III.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Článek IV.

Nařízením ministra veřejných prací v dohodě s ministrem sociální péče bude stanoveno, kdy tento zákon pozbývá platnosti.

Článek V.

Ministru veřejných prací se ukládá, aby tento zákon provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Staněk v. r.

Nařízení vlády československé republiky ze dne 9. ledna 1919 čís. 14, o zachování služebních poměrů podléhajících zákonu o obchodních pomocnících za války.

(Vyhlášeno v částce IV. sb. z. a n. dne 14. ledna 1919.)

Vláda republiky československé, opírajíc se o zákon ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307, nařizuje jak následuje: